

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/854**z dnia 27 maja 2021 r.****nakładające tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 30 września 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antidumpingowe dotyczące przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno („produkt objęty dochodzeniem”) pochodzących z Indii i Indonezji („państwa, których dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 17 sierpnia 2020 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno. Skarga zawierała dowody wskazujące na występowanie dumpingu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

1.2. Rejestracja

- (3) Po otrzymaniu od skarżącego wniosku popartego wymaganymi dowodami rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/370 ⁽³⁾ Komisja objęła przywóz produktu objętego postępowaniem rejestracją zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

1.3. Zainteresowane strony

- (4) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżącego, znanych producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, władze państw objętych postępowaniem, znanych importerów i użytkowników w Unii o wszczęciu dochodzenia i zwróciła się do tych podmiotów o wzięcie w nim udziału.
- (5) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Komisja zorganizowała posiedzenie wyjaśniające z udziałem skarżącego, jednego producenta eksportującego i jednego użytkownika unijnego. Komisja otrzymała uwagi, do których odniosła się w sekcjach 2.3, 5.2 oraz 7.2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antidumpingowego dotyczącego przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. C 322 z 30.9.2020, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/370 z dnia 1 marca 2021 r. poddające rejestracji przywóz walcowanych na zimno wyrobów płaskich ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 71 z 2.3.2021, s. 18).

1.4. Kontrola wyrywkowa

- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja stwierdziła, że podjęła decyzję o objęciu dochodzeniem tylko rozsądnie ograniczonej liczby producentów unijnych, dokonując kontroli wyrywkowej, oraz że tymczasowo wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dokonała doboru wstępnej próby na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży w Unii zgłoszonych przez producentów unijnych w kontekście analizy stałej oceny poprzedzającej wszczęcie dochodzenia, mając również na uwadze ich położenie geograficzne. Dobrana w ten sposób wstępna próba obejmowała trzech producentów unijnych, których produkcja i sprzedaż stanowią ponad 60 % produkcji i 70 % sprzedaży produktu podobnego w Unii i którzy mają swoje siedziby w czterech różnych państwach członkowskich. Szczegółowe informacje dotyczące tej wstępnej próby dołączono do akt do wglądu dla zainteresowanych stron, zapewniając zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag.
- (8) Wobec powyższego potwierdzono wstępną próbę producentów unijnych. Próba obejmowała przedsiębiorstwa Aperam Stainless Europe („Aperam”), Acciai Speciali Terni S.p.A. („AST”) oraz Outokumpu Stainless Oy („OTK”). Ostateczna próba jest reprezentatywna dla przemysłu Unii.

1.4.2. Kontrola wyrywkowa importerów

- (9) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do wszystkich znanych importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (10) Trzech niepowiązanych importerów zgłosiło się jako zainteresowane strony i przedstawiło wymagane informacje. Z uwagi na niewielką liczbę uzyskanych odpowiedzi kontrola wyrywkowa nie była konieczna. Nie przedstawiono żadnych uwag do tej decyzji. Importerów poproszono o wypełnienie kwestionariusza.

1.4.3. Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie

- (11) Z uwagi na potencjalnie dużą liczbę producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrywkową w Indiach i Indonezji, w związku z czym Komisja zwróciła się do wszystkich znanych producentów eksportujących w Indiach i Indonezji o dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania w celu podjęcia decyzji, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, a jeżeli tak – w celu doboru próby.
- (12) Ponadto Komisja zwróciła się do misji Indii przy Unii Europejskiej oraz do Ambasady Republiki Indonezji w Brukseli o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub o skontaktowanie się z nimi.

1.4.3.1. Indie

- (13) Po wszczęciu dochodzenia Komisja skontaktowała się z siedmioma potencjalnymi producentami eksportującymi w Indiach. Dwóch producentów eksportujących w Indiach, którzy odpowiadali za całość wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, przekazało informacje potrzebne do celów kontroli wyrywkowej. Komisja zrezygnowała zatem z przeprowadzania kontroli wyrywkowej w odniesieniu do producentów eksportujących w Indiach.

1.4.3.2. Indonezja

- (14) Po wszczęciu dochodzenia Komisja skontaktowała się z 14 potencjalnymi producentami eksportującymi w Indonezji. Trzech producentów eksportujących odpowiedziało na pytania związane z kontrolą wyrywkową i zgłosiło wielkość sprzedaży do Unii. Zgodnie z informacjami zawartymi w formularzach kontroli wyrywkowej wielkość sprzedaży tych producentów odpowiadała 72 % indonezyjskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii. Na tej podstawie zrezygnowano z przeprowadzania kontroli wyrywkowej również w odniesieniu do Indonezji.

1.5. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (15) W skardze przedstawiono wystarczające dowody *prima facie* świadczące o zakłóceniach na rynku surowców w Indiach i Indonezji w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. W związku z tym, jak ogłoszono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, dochodzenie obejmuje te zakłócenia handlu surowcami w celu ustalenia, czy należy stosować przepisy art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do Indii i Indonezji. Z tego powodu Komisja przesłała rządowi Indii i rządowi Indonezji kwestionariusze dotyczące tej sprawy.
- (16) Komisja rozesłała kwestionariusze do trzech producentów unijnych objętych próbą, skarżącego, trzech importerów niepowiązanych i pięciu producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie ⁽⁴⁾ w dniu wszczęcia postępowania.
- (17) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od trzech producentów unijnych objętych próbą, skarżącego, dwóch importerów niepowiązanych, dwóch producentów eksportujących z Indii i trzech producentów eksportujących z Indonezji. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano również od rządu Indii i rządu Indonezji.

1.6. Wizyty weryfikacyjne

- (18) Z uwagi na wybuch pandemii COVID-19 i środki izolacji wprowadzone przez poszczególne państwa członkowskie, jak również przez poszczególne państwa trzecie, Komisja nie mogła przeprowadzić wizyt weryfikacyjnych zgodnie z art. 16 rozporządzenia podstawowego na etapie tymczasowym. Zamiast tego Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe wszystkich informacji uznanych za niezbędne, aby dokonać tymczasowych ustaleń zgodnie z zawiadomieniem w sprawie skutków, jakie pandemia COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne. ⁽⁵⁾
- (19) Komisja przeprowadziła zdalne kontrole krzyżowe następujących przedsiębiorstw:
- a) Producenci unijni i ich stowarzyszenie:
- Acciai Speciali Terni S.p.A., Terni, Włochy („AST”)
  - Aperam Stainless Europe, składające się z Aperam France, La Plaine Saint-Denis Cedex, Francja oraz Aperam Belgium, Châtelet i Genk, Belgia („Aperam”)
  - Outokumpu Stainless Oy, Tornio, Finlandia („OTK”)
  - Eurofer, Bruksela, Belgia
- b) Importerzy w Unii:
- Gual Stainless S.L., Berga, Hiszpania
  - Nova Trading S.A., Toruń, Polska
- c) Producenci eksportujący:
- Producenci eksportujący w Indiach:
- Chromeni Steels Private Limited, Indie
  - Jindal Stainless Limited, Jindal Stainless Hisar Limited i Jindal Stainless Steelways Limited, Indie; Iberjindal S.L., Hiszpania; oraz JSL Global Commodities Pte. Ltd., Singapur (zwane dalej łącznie „Grupą Jindal”)
- Producenci eksportujący w Indonezji:
- PT Indonesia Ruiipu Nickel and Chrome alloy („IRNC”), PT Ekasa Yad Resources („EYR”) i PT Hanwa („Hanwa”), Indonezja; Cantostar Limited („Cantostar”) i Eternal Tsingshan Group Co., Ltd. („Eternal Tsingshan”), Hongkong; oraz Recheer Resources Pte. Ltd. („Recheer”), Singapur (zwane dalej łącznie „Grupą IRNC”)
  - PT Jindal Stainless Indonesia Limited („PTJ”), Indonezja; JSL Global Commodities Pte. Ltd. („JGC”), Singapur; i Iberjindal S.L. („IBJ”), Hiszpania (zwane dalej łącznie „Grupą Jindal Indonezja”)

⁽⁴⁾ Dostępne pod adresem https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2484.

⁽⁵⁾ Zawiadomienie w sprawie skutków, jakie pojawienie się COVID-19 ma na dochodzenia antydumpingowe i antysubsydyjne (Dz.U. C 86 z 16.3.2020, s. 6).

- (20) W związku z procedurą określoną w art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego przeprowadzono z rządami Indii i Indonezji zdalne kontrole krzyżowe.

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (21) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (22) Produktem objętym niniejszym postępowaniem są płaskie wyroby walcowane ze stali nierdzewnej, nieobrobione więcej niż walcowane na zimno, obecnie objęte kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 i 7220 90 80 i pochodzące z Indii i Indonezji. Powyższe kody CN podano jedynie w celach informacyjnych.

2.2. Produkt podobny

- (23) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem;
  - produkt wytwarzany i sprzedawany na rynkach krajowych państw, których dotyczy postępowanie;
  - produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny.
- (24) Komisja uznała na tym etapie, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (25) Na bardzo późnym etapie wstępnej części dochodzenia jeden użytkownik unijny zgłosił się jako zainteresowana strona i przekazał uwagi dotyczące zakresu produktu. Przedsiębiorstwo zwróciło się o wyłączenie produktów wykonanych ze stali należącej do serii 200 („płaskie wyroby ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowane na zimno”) z zakresu produktu, ponieważ jego zdaniem produkty te nie są produkowane w Unii lub są w niej produkowane w bardzo ograniczonym zakresie i charakteryzują się ściśle określonym, niszowym końcowym przeznaczeniem. Zdaniem tego przedsiębiorstwa wyłączenie płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowanych na zimno z uwagi na serię stali, z jakiej je wykonano, oraz ich końcowe przeznaczenie nie wiązałoby się z ryzykiem obchodzenia wymogów ustanowionych dla innych rodzajów produktu.
- (26) Skarżący nie zgodził się z powyższym twierdzeniem. Eurofer utrzymywał, że płaskie wyroby ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowane na zimno wytwarza co najmniej dwóch producentów unijnych. Eurofer stwierdził ponadto, że do celów związanych z końcowym przeznaczeniem produktu stal należąca do tej serii można łatwo zastąpić stalą innej serii, a zatem pozostaje ona w bezpośredniej konkurencji z innymi rodzajami produktu. Co więcej, płaskie wyroby ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowane na zimno wykazują takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne co stal należąca do innych serii i obraca się nimi w ramach tych samych sieci dystrybucji, przy czym nie można ich w łatwy sposób zidentyfikować bez przeprowadzania specjalistycznych testów – co, w opinii skarżącego, stwarza możliwość obchodzenia obowiązujących przepisów. W świetle uwag przedstawionych przez Eurofer Komisja tymczasowo stwierdziła, że rodzaje produktu są względem siebie zamienne.
- (27) Zważywszy na bardzo późne złożenie wniosku dotyczącego produktu, na fakt, że w Unii wytwarza się płaskie wyroby ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowane na zimno, oraz na zamienność płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej należącej do serii 200 walcowanych na zimno z innymi rodzajami produktu, tymczasowo odrzuca się wniosek o wyłączenie produktu.

3. DUMPING

3.1. Uwaga wstępna

- (28) Biorąc pod uwagę ograniczoną liczbę stron współpracujących zarówno w Indiach, jak i w Indonezji, szczegółowe informacje na temat niektórych ustaleń dotyczących dumpingu uznaje się za poufne, a zatem zamieszcza się je wyłącznie w ujawnieniach dwustronnych.

3.2. Indie

3.2.1. Współpraca i częściowe stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (29) Dwoma współpracującymi producentami eksportującymi w Indiach były Chromeni Steels Private Limited i Grupa Jindal.
- (30) Przedsiębiorstwo Chromeni Steels Private Limited wytwarzało produkt objęty postępowaniem w Indiach i sprzedawało go na rynku krajowym głównie klientom niepowiązanym oraz kilku klientom powiązanym. Całość wywozu do Unii realizowano bezpośrednio na rzecz klientów niepowiązanych.
- (31) W dochodzeniu i zdalnej kontroli krzyżowej brały udział następujące przedsiębiorstwa wskazane wprost przez Grupę Jindal jako zajmujące się produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem:
- Jindal Stainless Limited („JSL”), zintegrowany producent eksportujący przetwarzający złom stali nierdzewnej w produkt objęty dochodzeniem,
  - Jindal Stainless Hisar Limited („JSHL”), zintegrowany producent eksportujący przetwarzający złom stali nierdzewnej w produkt objęty dochodzeniem,
  - Jindal Stainless Steelways Limited („JSS”), strona zajmująca się walcowaniem na zimno zwojów walcowanych na gorąco kupowanych od JSL i JSHL oraz ich sprzedażą na rynku krajowym Indii,
  - Iberjindal S.L. („IBJ”), powiązane przedsiębiorstwo handlowe z siedzibą w Hiszpanii, które kupuje produkt objęty dochodzeniem od JSL i JSHL i sprzedaje go klientom niepowiązanym i powiązanym w Unii, oraz
  - JSL Global Commodities Pte. Ltd. („JGC”), powiązane przedsiębiorstwo handlowe z siedzibą w Singapurze, które kupuje produkt objęty dochodzeniem od JSL i JSHL i sprzedaje go klientom niepowiązanym w Unii.
- (32) Zdalna kontrola krzyżowa wykazała, że przedsiębiorstwo powiązane z Grupą Jindal w państwie trzecim zajmowało się sprzedażą produktu objętego postępowaniem do Unii. Rola tej strony w działaniach podejmowanych w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem nie została jednak sprecyzowana ani w korespondencji Grupy Jindal, ani w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W związku z powyższym pismem z dnia 23 marca 2021 r. Komisja poinformowała Grupę Jindal, że zamierza zastosować przepisy art. 18 rozporządzenia podstawowego i oprzeć się na faktach dostępnych w celu ustalenia nieujawnionych informacji dotyczących roli wspomnianego przedsiębiorstwa powiązanego. W odpowiedzi na to pismo przedsiębiorstwo powiązane mające siedzibę w państwie trzecim przekazało swoje uwagi w dniu 29 marca 2021 r. Grupa Jindal załączyła również do powyższych uwag odpowiedź przedsiębiorstwa powiązanego na pytania zawarte w załączniku do kwestionariusza.
- (33) Uwagi te powtórzono w trakcie posiedzenia wyjaśniającego z udziałem rzecznika praw stron, które odbyło się w dniu 16 kwietnia 2021 r.
- (34) Przedstawione przez Grupę Jindal uwagi dotyczące pisma z dnia 23 marca zostały należycie zbadane, ale nie wpłynęły na wynik przeprowadzonej przez Komisję oceny faktów. W szczególności odpowiedź na pytania zawarte w załączniku do kwestionariusza, którą przekazano w odpowiedzi na pismo Komisji z dnia 23 marca 2021 r., nie mogła zostać poddana zdalnej kontroli krzyżowej – z tego względu Komisja nie była w stanie ocenić kompletności informacji przekazanych w imieniu tej strony.
- (35) W związku z powyższym Komisja potwierdziła swój zamiar zastosowania przepisów art. 18 rozporządzenia podstawowego na tym etapie.

3.2.2. Wartość normalna

- (36) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (37) Na tej podstawie łączna wielkość sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego współpracującego producenta eksportującego okazała się być reprezentatywna.
- (38) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii.

- (39) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy rodzaje produktu sprzedawane przez każdego ze współpracujących producentów eksportujących na rynku krajowym są reprezentatywne w zestawieniu z rodzajami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (40) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową, czy też pominąć sprzedaż poza zwykłym obrotem handlowym z uwagi na cenę zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (41) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (42) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (43) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
  - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (44) W przypadku gdy ponad 80 % sprzedaży krajowej w podziale na rodzaj produktu w okresie objętym dochodzeniem było zyskowe i w przypadku gdy średnia ważona cena sprzedaży była równa średniej ważonej jednostkowego kosztu produkcji lub wyższa od tej średniej, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej rzeczywistej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem w sytuacji opisanej w motywie 42. W przeciwnym wypadku wartość normalną obliczono jako średnią ważoną sprzedaży z zyskiem w sytuacji opisanej w motywie 43.
- (45) W przypadku gdy dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach lub w ogóle nie był sprzedawany na rynku krajowym i w przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, zgodnie z art. 2 ust. 2 i 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Wartość normalną skonstruowano dla każdego rodzaju produktu poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez objętych dochodzeniem producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez objętych dochodzeniem producentów eksportujących przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
  - średniej ważonej zysku osiąganego przez producentów eksportujących objętych dochodzeniem z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (47) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W odniesieniu do rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym lub w przypadku gdy nie stwierdzono sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, dodano średnie ważone koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.2.3. *Cena eksportowa*

- (48) Producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, albo przez powiązane przedsiębiorstwa.
- (49) Jeżeli chodzi o producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, oraz producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych mających siedzibę w państwie trzecim, za cenę eksportową uznawano cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (50) W przypadku producentów eksportujących wywożących produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz rozsądnego zysku.

3.2.4. *Porównanie*

- (51) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (52) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Cenę eksportową dostosowano tak, aby uwzględniała prowizję powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim (zob. motyw 49). Wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu uwzględnienia kosztów transportu, ubezpieczenia, opakowania, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytu, opłat bankowych oraz – w stosownych przypadkach – kosztów przeliczania waluty, a także bonifikat, uwzględniając odroczone bonifikaty, w przypadku gdy wywierały one wpływ na porównywalność cen.
- (53) Grupa Jindal wystąpiła o dostosowanie wartości normalnej o kwotę zwróconych opłat przywózowych na podstawie art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego, twierdząc, że istnienie zryczałtowanego systemu zwrotu cel przywózowych oznacza, że w odróżnieniu od sprzedaży eksportowej w skład cen całej ich sprzedaży krajowej wchodzi podatek pośredni. Grupa Jindal nie wykazała jednak, że kwoty będące przedmiotem wniosku były powiązane z przywozem surowców wchodzących w skład produktów ani z odprowadzanymi od nich należnościami celnymi. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (54) Biorąc pod uwagę przedstawione w motywach 32–35 powyżej ustalenia ze zdalnej kontroli krzyżowej przeprowadzonej w odniesieniu do przedsiębiorstwa powiązanego z Grupą Jindal mającego siedzibę w państwie trzecim, Komisja zastąpiła określone informacje dotyczące ulg mających zastosowanie do stosowanych przez Grupę Jindal cen sprzedaży do Unii faktami ujawnionymi zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

3.2.5. *Marginesy dumpingu*

- (55) W odniesieniu do producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Poziom współpracy w omawianej sprawie uznano za wysoki, ponieważ wywóz współpracujących producentów eksportujących reprezentuje 100 % łącznego wywozu do Unii w OD. Nie zidentyfikowano żadnych innych producentów eksportujących poza dwoma współpracującymi producentami eksportującymi. W związku z tym Komisja uznała za właściwe ustalenie rezydualnego marginesu dumpingu na poziomie producenta eksportującego, który miał najwyższy margines dumpingu.
- (57) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Jindal	13,6 %
Chromeni	36,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	36,9 %

3.3. Indonezja

3.3.1. Współpraca i stosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego

- (58) Jak wspomniano w motywie 17 powyżej, trzech indonezyjskich producentów eksportujących przekazało Komisji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu w wyznaczonym terminie. Jeden z tych producentów eksportujących – PT Bina Niaga Multiusaha – nie odpowiedział jednak na większość pytań zawartych w kwestionariuszu. Większość kluczowych sekcji otrzymanego formularza pozostała niewypełniona (uwzględniając wykazy sprzedaży T-by-T, tabelę kosztów produkcji, tabelę rentowności), a przedsiębiorstwo odpowiedziało wyłącznie na niektóre pytania zawarte w kwestionariuszu. Przekazane dokumenty okazały się na tyle wybrakowane pod względem formalnym, że należało uznać je za równoważne z brakiem jakiejkolwiek odpowiedzi. Dlatego też pismem z dnia 20 listopada 2020 r. Komisja poinformowała zainteresowaną stronę o powodach, dla których Komisja zamierza pominąć przekazane informacje i uznać przedsiębiorstwo za niewspółpracujące. Choć przedsiębiorstwu PT Bina Niaga Multiusaha zapewniono możliwość przekazania dalszych uwag, nie odpowiedziało ono na przekazane jej pismo w tej sprawie w wyznaczonym terminie.
- (59) W związku z powyższym za współpracujących w ramach dochodzenia uznano ostatecznie tylko dwóch pozostałych indonezyjskich producentów eksportujących, tj. Grupę IRNC i Grupę Jindal Indonezja. W toku dochodzenia ustalono, że wspomniane dwie strony odpowiadały za ponad 90 % wielkości indonezyjskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (60) W dochodzeniu i zdalnej kontroli krzyżowej brały udział następujące przedsiębiorstwa wskazane wprost przez Grupę IRNC jako zajmujące się produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem:
- PT Indonesia Guang Ching Nickel and Stainless Steel Industry („GCNS”) zajmujące się produkcją zwojów walcowanych na gorąco (materiały do produkcji, nie produkt objęty postępowaniem) i dostarczaniem ich przedsiębiorstwu IRNC do celów związanych z produkcją produktu objętego postępowaniem,
  - PT Indonesia Tsingshan Stainless Steel („ITSS”) zajmujące się produkcją zwojów walcowanych na gorąco (materiały do produkcji, nie produkt objęty postępowaniem) i dostarczaniem ich przedsiębiorstwu IRNC do celów związanych z produkcją produktu objętego postępowaniem,
  - PT Sulawesi Mining Investment („SMI”) zajmujące się produkcją płyt ze stali nierdzewnej i ich dostarczaniem GCNS do celów związanych z produkcją zwojów walcowanych na gorąco, oraz
  - PT Tsingshan Steel Indonesia („TSI”) zajmujące się produkcją żelazoniklu i jego dostarczaniem ITSS oraz SMI do celów związanych z produkcją płyt.
- (61) W trakcie zdalnej kontroli krzyżowej Komisja odkryła, że Grupa IRNC nie wywiązała się z obowiązku poinformowania Komisji o zaangażowaniu przedsiębiorstwa powiązanego – Tsingshan Holding Group Co. z siedzibą w Chinach – w działania odnoszące się do produktu objętego dochodzeniem. Informacje, których nie przekazano, uznano za kluczowe dla ustalenia zarówno wartości normalnej, jak i ceny eksportowej Grupy IRNC.
- (62) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego pismem z dnia 23 marca 2021 r. przedsiębiorstwo poinformowano zatem o przyczynach zamiaru dokonania przez Komisję określonych dostosowań w celu skorygowania wartości normalnej i ceny eksportowej na podstawie dostępnych faktów i zapewniono Grupie IRNC możliwość zgłoszenia uwag.
- (63) Przedsiębiorstwo odpowiedziało na pismo Komisji w dniu 29 marca 2021 r. W swojej odpowiedzi przedsiębiorstwo nie kwestionowało istnienia niedociągnięć wymienionych w piśmie Komisji. Przedsiębiorstwo poinformowało jednak, że chciałoby zastrzec sobie prawo do przekazania uwag na późniejszym etapie postępowania.
- (64) W dochodzeniu i zdalnej kontroli krzyżowej brały udział następujące przedsiębiorstwa wskazane wprost przez Grupę Jindal Indonezja jako współpracujące w ramach dochodzenia poprzez przekazanie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zajmujące się produkcją i sprzedażą produktu objętego postępowaniem:
- przedsiębiorstwo PT Jindal Indonesia („PTJ”) wytwarzało produkt objęty postępowaniem w Indonezji i sprzedawało go na rynku krajowym klientom niepowiązanym. PTJ prowadziło wywóz bezpośrednio na rzecz klientów unijnych albo za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych;
  - Iberjindal S.L. („IBJ”), powiązane przedsiębiorstwo handlowe z siedzibą w Hiszpanii, które kupuje produkt objęty dochodzeniem od PTJ i sprzedaje go klientom niepowiązanym i powiązanym w Unii oraz

— JSL Global Commodities Pte. Ltd. („JGC”), powiązane przedsiębiorstwo handlowe z siedzibą w Singapurze kupujące produkt objęty dochodzeniem od PTJ i odsprzedające go klientom niepowiązanym w Unii.

3.3.2. Wartość normalna

- (65) Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy łączna wielkość sprzedaży na rynku krajowym dla poszczególnych współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (66) Na tej podstawie łączna wielkość sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego producenta eksportującego okazała się być reprezentatywna.
- (67) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (68) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy sprzedaż krajowa dokonywana przez każdego współpracującego producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (69) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej należy zastosować całkowitą rzeczywistą sprzedaż krajową, czy też pominąć sprzedaż poza zwykłym obrotem handlowym z uwagi na cenę zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
  - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa średniej ważonej jednostkowych kosztów produkcji lub od nich wyższa.
- (71) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w okresie objętym dochodzeniem.
- (72) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w okresie objętym dochodzeniem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu odpowiada nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju; lub
  - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od średniej ważonej jednostkowych kosztów produkcji.
- (73) W przypadku gdy ponad 80 % sprzedaży krajowej w podziale na rodzaj produktu w okresie objętym dochodzeniem było zyskowne i w przypadku gdy średnia ważona cena sprzedaży była wyższa od średniej ważonej jednostkowego kosztu produkcji, wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całkowitej sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem w sytuacji opisanej w motywie 71 lub jako średnią ważoną samej sprzedaży z zyskiem w sytuacji opisanej w motywie 72.
- (74) W przypadku gdy dany rodzaj produktu nie był sprzedawany w reprezentatywnych ilościach lub w ogóle nie był sprzedawany na rynku krajowym i w przypadkach, w których sprzedaż danego rodzaju produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym nie miała miejsca lub była niedostateczna, a także w przypadku, gdy sprzedaż danego rodzaju produktu odbywała się po cenach niższych niż jednostkowe koszty produkcji powiększone o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne, zgodnie z art. 2 ust. 2 i 4 rozporządzenia podstawowego, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.

- (75) Wartość normalną skonstruowano dla każdego rodzaju produktu poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji produktu podobnego wytwarzanego przez współpracujących producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem następujących elementów:
- średniej ważonej kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych poniesionych przez współpracujących producentów eksportujących przy krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem; oraz
  - średniej ważonej zysku osiąganego przez współpracujących producentów eksportujących z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (76) W przypadku rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, dodano średnie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym tymi rodzajami produktu na rynku krajowym. W odniesieniu do rodzajów produktu w ogóle niesprzedawanych na rynku krajowym lub w przypadku gdy nie stwierdzono sprzedaży w zwykłym obrocie handlowym, dodano średnie ważne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk z tytułu wszystkich transakcji dokonywanych w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.

3.3.3. Cena eksportowa

- (77) Producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii albo bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów, albo przez powiązane przedsiębiorstwa.
- (78) Jeżeli chodzi o producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, oraz producentów eksportujących, którzy wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych mających siedzibę w państwie trzecim, za cenę eksportową uznawano cenę faktycznie zapłaconą lub należną za produkt objęty postępowaniem sprzedany na wywóz do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (79) W przypadku producentów eksportujących wywożących produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której produkt przywieziony został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz rozsądnego zysku.

3.3.4. Porównanie

- (80) Komisja porównała wartość normalną i cenę eksportową współpracujących producentów eksportujących na podstawie ceny ex-works.
- (81) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Cenę eksportową dostosowano tak, aby uwzględniła prowizję powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w państwie trzecim (zob. motyw 78).
- (82) Wartość normalną i cenę eksportową dostosowano w celu uwzględnienia kosztów transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztów dodatkowych, kosztów kredytu, opłat bankowych oraz – w stosownych przypadkach – kosztów przeliczania waluty, a także bonifikat, uwzględniając odroczone bonifikaty, w przypadku gdy wywierały one wpływ na porównywalność cen.
- (83) Na podstawie dowodu rzeczowego zabezpieczonego w ramach zdalnej kontroli krzyżowej stwierdzono, że ustalenia ze zdalnej kontroli krzyżowej dotyczące przedsiębiorstwa powiązanego z Jindal Indie z siedzibą w państwie trzecim przedstawione w motywach 32–35 powyżej wywierały również wpływ na część sprzedaży realizowanej na rzecz Unii przez Grupę Jindal Indonezja. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego do uzupełnienia informacji dotyczących tego przedsiębiorstwa wykorzystano fakty dostępne. To samo dotyczy brakujących informacji dotyczących Grupy IRNC, o których mowa w motywach 61–63 powyżej.

3.3.5. Marginesy dumpingu

- (84) W przypadku współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.

- (85) Poziom współpracy w tym przypadku uznano za wysoki, ponieważ wywóz dokonywany przez współpracujących producentów eksportujących stanowił ponad 90 % łącznej wielkości przywozu z Indonezji w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym Komisja ustaliła rezydualny margines dumpingu na poziomie współpracującego producenta eksportującego, który miał najwyższy margines dumpingu.
- (86) Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, są zatem następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Grupa Jindal	20,2 %
Grupa IRNC	19,9 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (87) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 13 znanych producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (88) Zgodnie z ustaleniami całkowita produkcja unijna w okresie objętym dochodzeniem wyniosła około 3,1 mln ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, a mianowicie poddanych zdalnej kontroli krzyżowej odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach otrzymanych od stowarzyszenia Eurofer oraz producentów unijnych objętych próbą.
- (89) Jak wskazano w motywie 8, do próby wybrano trzech producentów unijnych, którzy odpowiadają za ponad 60 % całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego. Wszyscy oni są producentami zintegrowanymi pionowo.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (90) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie: a) skontrolowanych krzyżowo danych stowarzyszenia Eurofer dotyczących sprzedaży produktu podobnego przez przemysł Unii klientom niepowiązanym, niezależnie od tego, czy jest to sprzedaż bezpośrednia czy pośrednia, częściowo skontrolowanych krzyżowo przez porównanie z danymi producentów unijnych objętych próbą; oraz b) przywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii z wszystkich państw trzecich, według danych Eurostatu.
- (91) Konsumpcja w Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach)

	2017	2018	2019	OD
Konsumpcja w Unii	3 873 092	3 717 114	3 442 541	3 206 766
Indeks	100	96	89	83

Źródło: Eurofer, producenci unijni objęci próbą i Eurostat.

- (92) W okresie badanym konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 17 %.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Ocena łączna skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (93) Komisja zbadała, czy przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzący z państw, których dotyczy postępowanie, należy oceniać w sposób łączny zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (94) Zgodnie z tym przepisem przywóz z więcej niż jednego państwa powinien być oceniany w sposób łączny jedynie pod warunkiem że:
- ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* zdefiniowany w art. 9 ust. 3 i wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie jest nieznaczną; oraz
  - ocena łączna skutków przywozu jest właściwa po uwzględnieniu warunków konkurencji między produktami przywozonymi a unijnym produktem podobnym.
- (95) Marginesy dumpingu ustalone w odniesieniu do przywozu z każdego z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, podsumowano w motywach 57 i 86. Wszystkie te marginesy przekraczały próg *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (96) Wielkości przywozu z każdego z tych dwóch państw, których dotyczy postępowanie, nie była nieznaczną. Udział przywozu w rynku w okresie objętym dochodzeniem wynosił 3,4 % w przypadku Indii i 2,8 % w przypadku Indonezji.
- (97) Warunki konkurencji między przywozem towarów po cenach dumpingowych z każdego z dwóch państw, których dotyczy postępowanie, oraz między tym przywozem a unijnym produktem podobnym, były podobne. Płaskie wyroby ze stali nierdzewnej walcowane na zimno pochodzące z Indii i Indonezji konkurowały ze sobą przy przywozie na sprzedaż na rynku unijnym oraz z produktem podobnym wytwarzanym przez przemysł Unii, ponieważ wszystkie były sprzedawane klientom należącym do podobnych kategorii.
- (98) Dlatego też wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a przywóz z krajów, których dotyczy postępowanie, został dla celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny.

4.3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (99) Komisja ustaliła wielkość przywozu na podstawie danych Eurostatu. Udział w rynku przywozu został ustalony poprzez porównanie wielkości przywozu z konsumpcją w Unii.
- (100) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach) i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Indie	114 865	120 729	105 359	108 885
<i>Indeks</i>	100	105	92	95
Udział w rynku	3,0 %	3,2 %	3,1 %	3,4 %
<i>Indeks</i>	100	110	103	114
Indonezja	13 830	34 648	72 739	89 131
<i>Indeks</i>	100	251	526	644
Udział w rynku	0,4 %	0,9 %	2,1 %	2,8 %
<i>Indeks</i>	100	261	592	778
Łącznie państwa, których dotyczy postępowanie	128 695	155 377	178 098	198 016

<i>Indeks</i>	100	121	138	154
Udział w rynku	3,3 %	4,2 %	5,2 %	6,2 %
<i>Indeks</i>	100	126	156	186

Źródło: Eurostat.

- (101) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, zwiększył się w okresie badanym o 54 %, co pozwoliło tym państwom zwiększyć swój łączny udział rynku z poziomu 3,3 % w 2017 r. do 6,2 % w OD. Wspomniany wzrost – zarówno jeżeli chodzi o wielkość przywozu, jak i jeżeli chodzi o udział w rynku – można przypisać przywózowi z Indonezji, który zwiększył się pod względem ilościowym niemal 6,5-krotnie w okresie badanym, co przełożyło się na wzrost jego udziału w rynku z poziomu 0,4 % do poziomu 2,8 %. Choć przywóz z Indii wzrósł w latach 2017–2018, w późniejszym okresie odnotowano jego spadek. Przełożyło się to na ogólny spadek wielkości przywozu w ujęciu bezwzględny w okresie badanym. W dniu 1 lutego 2019 r. Komisja opublikowała rozporządzenie nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali ⁽⁶⁾. W odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem z Indii zastosowano kontyngent taryfowy dla konkretnego państwa, ograniczając przywóz produktów objętych stawką celną w ramach kontyngentu do poziomu niższego niż poziom z 2018 r. Ponieważ Indonezja nie została objęta kontyngentem taryfowym dla konkretnego państwa, ale kontyngentem dla wszystkich innych państw, przywóz z Indonezji nie podlegał takim ograniczeniom jak przywóz z Indii. Spadek wielkości przywozu z Indii był jednak mniejszy niż ogólny spadek konsumpcji w Unii, dzięki czemu udział przywozu z Indii w rynku mimo wszystko wzrósł nieznacznie z poziomu 3 % w 2017 r. do poziomu 3,4 % w OD.

4.3.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (102) Komisja ustaliła ceny przywozu na podstawie danych Eurostatu. Średnia ważona cena przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie (EUR/t)

	2017	2018	2019	OD
Indie	2 080	2 173	2 075	2 073
<i>Indeks</i>	100	104	100	100
Indonezja	1 818	1 923	1 917	1 962
<i>Indeks</i>	100	106	105	108
Średnia dla państw, których dotyczy postępowanie	2 052	2 117	2 010	2 023
<i>Indeks</i>	100	103	98	99

Źródło: Eurostat.

- (103) Choć w przypadku Indii średnie ceny importowe wzrosły w latach 2017–2018 o 4 %, utrzymywały się na stałym poziomie w całym okresie badanym, podczas gdy w przypadku Indonezji odnotowano ich wzrost o 8 %. Mimo to w przypadku obydwu państw, których dotyczy postępowanie, w całym okresie badanym średnie ceny importowe utrzymywały się stale na poziomie niższym niż ceny producentów unijnych (zob. tabela 7).
- (104) Komisja określiła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem przez porównanie:
- średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu stosowanych przez trzech objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen ex-works; oraz
  - odpowiadających im średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu, dokonywanego przez współpracujących producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na podstawie kosztu, ubezpieczenia i frachtu (CIF) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27.

- (105) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem. Wykazał on istnienie marginesów podjęcia na poziomie 4,8 % i 13,4 % w przypadku indyjskich producentów eksportujących oraz 12,0 % i 12,4 % w przypadku indonezyjskich producentów eksportujących.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (106) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (107) Jak wspomniano w motywie 8, w celu określenia potencjalnej szkody poniesionej przez przemysł Unii zastosowano kontrolę wyrwykową.
- (108) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedziach Eurofer na pytania zawarte w kwestionariuszu dotyczących wszystkich producentów unijnych, porównanych w razie potrzeby z odpowiedziami na pytania zawarte w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu od producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zbiory danych poddano zdalnej kontroli krzyżowej i uznano za reprezentatywne dla warunków ekonomicznych przemysłu Unii.
- (109) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (110) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (111) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2017	2018	2019	OD
Całkowita produkcja unijna (w tonach)	3 708 262	3 640 429	3 379 817	3 111 804
<i>Indeks</i>	100	98	91	84
Moce produkcyjne (w tonach)	4 405 623	4 517 379	4 530 146	4 572 365
<i>Indeks</i>	100	103	103	104
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	84 %	81 %	75 %	68 %
<i>Indeks</i>	100	96	89	81

Źródło: Eurofer.

- (112) Wielkość produkcji przemysłu unijnego spadła gwałtownie w okresie badanym o 16 %. Zgłoszone wartości mocy produkcyjnych dotyczyły zdolności rzeczywistej, co oznacza, że uwzględniono dostosowania, uznawane w przemyśle za normy, obejmujące czas przygotowawczy, prace konserwacyjne, wąskie gardła i inne normalne przerwy w produkcji. Na tej podstawie moce produkcyjne praktycznie utrzymywały się na stałym poziomie; Po wprowadzeniu środków antydumpingowych wobec przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) i Tajwanu w 2015 r. (7) niektórzy producenci unijni rozpoczęli modernizację swojej infrastruktury powiązanej z mocami produkcyjnymi. Wspomniana modernizacja doprowadziła do nieznacznego wzrostu mocy produkcyjnych o 4 % w okresie badanym.
- (113) W wyniku zmniejszenia produkcji i nieznacznego wzrostu mocy produkcyjnych wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszyło się o 19 % w okresie badanym i spadło poniżej 70 % w OD.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (114) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu unijnego w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2017	2018	2019	OD
Wielkość sprzedaży przemysłu Unii (w tonach)	2 735 448	2 711 044	2 530 259	2 330 537
Indeks	100	99	92	85
Udział w rynku	70,6 %	72,9 %	73,5 %	72,7 %
Indeks	100	103	104	103

Źródło: Eurofer i Eurostat.

- (115) Wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmalała w okresie badanym o 15 %.
- (116) Przemysłowi Unii udało się jednak utrzymać swój udział w rynku w okresie badanym, a nawet nieznacznie zwiększyć go o 2,1 punktu procentowego, ponieważ skala spadku konsumpcji okazała się jeszcze większa niż spadek wielkości sprzedaży przemysłu Unii z uwagi na fakt, że sprzedaż unijna częściowo zastąpiła przywóz z innych państw niż państwa, których dotyczy postępowanie.

4.4.2.3. Wzrost

- (117) Powyższe dane liczbowe dotyczące produkcji i wielkości sprzedaży w ujęciu bezwzględny, które wykazywały wyraźną tendencję spadkową w okresie badanym, świadczą o tym, że przemysł Unii nie był w stanie rozwijać się w ujęciu bezwzględny. Nieznaczny wzrost w porównaniu z poziomem konsumpcji był możliwy wyłącznie z uwagi na fakt, że przemysł Unii zdecydował się zareagować na presję cenową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, obniżając swoje ceny sprzedaży.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (118) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2017	2018	2019	OD
Liczba zatrudnionych	13 411	13 495	13 968	13 660
Indeks	100	101	104	102

(7) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10).

Wydajność (tony w przeliczeniu na pracownika)	277	270	242	228
Indeks	100	98	88	82

Źródło: Eurofer.

- (119) Poziom zatrudnienia w przemyśle Unii związanego z produkcją płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno wzrósł o 4 % w latach 2017–2019 i spadł o 2 punkty procentowe między 2019 r. a OD, co oznacza wzrost o 2 % w okresie badanym. W związku z gwałtownym spadkiem produkcji wydajność siły roboczej przemysłu Unii, mierzona w tonach na pracownika rocznie (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy), znacznie spadła w okresie badanym – o 18 %.

4.4.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (120) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczały poziom de minimis. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł Unii nie był nieznaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (121) Przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno był już przedmiotem dochodzenia antydumpingowego. Komisja ustaliła, że w 2013 r. znaczący wpływ na sytuację przemysłu Unii miał przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL i Tajwanu, co doprowadziło do nałożenia w październiku 2015 r. ostatecznych środków antydumpingowych na przywóz z tych państw⁽⁸⁾. Jest zatem mało prawdopodobne, aby wspomniane praktyki dumpingowe miały wpływ na sytuację przemysłu Unii w okresie badanym w stopniu większym niż marginalny. Obecnie trwa przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu pochodzącego z ChRL i Tajwanu⁽⁹⁾.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (122) Średnie ważone jednostkowe ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Ceny sprzedaży w Unii

	2017	2018	2019	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży (EUR/tona)	2 252	2 312	2 206	2 175
Indeks	100	103	98	97
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	1 958	2 064	2 019	2 013
Indeks	100	105	103	103

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10).

⁽⁹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. C 280 z 25.8.2020, s. 6).

- (123) Po wykazaniu niewielkiego wzrostu o 3 % w latach 2017–2018 średnie jednostkowe ceny sprzedaży spadły o 6 % od 2018 r. do OD, co oznacza spadek o 3 % w okresie badanym. W tym samym okresie koszty produkcji wzrosły równocześnie o 5 %, po czym ustabilizowały się na poziomie kosztów o 3 % wyższym niż na początku okresu badanego. Zmiana kosztów była w dużej mierze wynikiem znacznego wzrostu cen surowców, takich jak nikiel i żelazo-chrom. Ze względu na tłumienie cen spowodowane przywozem towarów po cenach dumpingowych przemysł Unii nie był w stanie przełożyć tego wzrostu kosztów na ceny sprzedaży, a wręcz był zmuszony do obniżenia tych cen.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (124) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2017	2018	2019	OD
Średnie koszty pracy na EPC (w EUR)	72 366	70 663	71 659	70 324
Indeks	100	98	99	97

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (125) Średnie koszty pracy na pracownika producentów unijnych objętych próbą zmniejszyły się w okresie badanym o 3 %. Pokazuje to, że w celu ograniczenia szkody producenci unijni byli w stanie obniżyć koszty pracy w odpowiedzi na pogarszającą się sytuację na rynku.

4.4.3.3. Zapasy

- (126) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2017	2018	2019	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	125 626	148 777	125 480	98 835
Indeks	100	118	100	79
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	5,54 %	6,53 %	6,09 %	5,13 %
Indeks	100	118	110	93

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (127) W okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 21 %. Tendencja ta wynikała ze spadku wielkości produkcji. Większość rodzajów produktu podobnego jest wytwarzanych przez przemysł Unii na konkretne zamówienia od użytkowników. Zapasy nie są zatem uznawane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego przemysłu. Potwierdza to także analiza zmian stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartości procentowej produkcji. Jak przedstawiono powyżej, wskaźnik ten wahał się w okresie badanym w zakresie 5–7 % wielkości produkcji producentów unijnych objętych próbą.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji oraz zdolność do pozyskania kapitału

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji

	2017	2018	2019	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	7,6 %	6,0 %	1,5 %	0,4 %
<i>Indeks</i>	100	79	19	6
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	387 200 359	273 674 277	237 840 311	184 024 688
<i>Indeks</i>	100	71	61	48
Inwestycje (EUR)	111 578 442	111 637 871	96 541 925	96 585 152
<i>Indeks</i>	100	100	87	87
Zwrot z inwestycji	20 %	15 %	6 %	4 %
<i>Indeks</i>	100	75	31	20

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (128) Komisja określiła rentowność producentów unijnych włączonych do próby, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (129) Ogólna rentowność spadła z 7,6 % w 2017 r. do 0,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Jak przedstawiono w sekcji 4.3.3, spadek ten zbiega się z wzrostem wielkości przywozu po cenach podcinających z państw, których dotyczy postępowanie, oraz udziału tych państw w rynku.
- (130) Wszystkie pozostałe wskaźniki finansowe, tj. przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z aktywów, wyraźnie wykazywały tę samą tendencję spadkową.
- (131) Przepływy środków pieniężnych netto to zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych wykazywały stały spadek w okresie badanym, w wyniku czego w OD znajdowały się na poziomie o 52 % niższym niż na początku okresu objętego dochodzeniem.
- (132) Inwestycje to wartość księgowa aktywów netto. W latach 2017–2018 utrzymywały się na stałym poziomie, a w latach 2018–2019 można zaobserwować gwałtowny spadek o 13 punktów procentowych. Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji odzwierciedlający poziom amortyzacji środków trwałych. Zwrot ten zmniejszał się systematycznie i odnotował znaczący spadek o 80 % w okresie badanym.
- (133) Słabe wyniki finansowe przemysłu Unii pomiędzy rokiem 2017 a okresem objętym dochodzeniem ograniczyły jego zdolność do pozyskania kapitału. Przemysł Unii jest kapitałochłonny i charakteryzuje się znacznymi inwestycjami. Zwrot z inwestycji w okresie badanym nie jest wystarczający do pokrycia tak znacznych inwestycji.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (134) W dochodzeniu wskazano, że przemysł Unii mógł zareagować na presję cenową wywieraną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji jedynie poprzez obniżenie cen sprzedaży, aby utrzymać (a nawet nieznacznie zwiększyć) swój udział w rynku w okresie badanym. Przywóz towarów po cenach dumpingowych spowodował tłumienie cen, w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na rynku Unii w okresie objętym dochodzeniem. W okresie badanym ceny przemysłu Unii spadły o 3 %, podczas gdy w warunkach uczciwej konkurencji należałoby oczekiwać, że ich wzrost będzie porównywalny ze wzrostem kosztu produkcji, który wzrósł o 3 %. Sytuacja ta miała istotny wpływ na zyskowność przemysłu Unii, która spadła o 94 % w okresie badanym do bardzo niskiego i niemożliwego do utrzymania w okresie objętym dochodzeniem.

- (135) Konsumpcja w Unii znacznie spadła w okresie badanym i zarówno wielkość sprzedaży, jak i wielkość produkcji przemysłu Unii były zgodne z tą tendencją. Moce produkcyjne nieznacznie wzrosły, co wynikało z pozytywnych perspektyw dla przemysłu Unii po wprowadzeniu w 2015 r. środków antydumpingowych wobec przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z ChRL i Tajwanu.
- (136) W okresie badanym producenci unijni odnotowali jednak gwałtowny spadek wydajności i wykorzystania mocy produkcyjnych. To pogorszenie danych liczbowych można jedynie w niewielkim stopniu wyjaśnić niewielkim wzrostem zatrudnienia i mocy produkcyjnych – ich główną przyczyną był spadek konsumpcji w Unii przy jednoczesnym wzroście przywozu z państw, których dotyczy postępowanie.
- (137) Jednak to wskaźniki finansowe producentów unijnych w pełni ilustrują poniesioną szkodę. W okresie badanym przemysł Unii odnotował wzrost kosztów produkcji, co w połączeniu ze spadkiem cen sprzedaży spowodowało spadek rentowności z 7,6 % w 2017 r. do 0,4 % w OD. Podobna negatywną zmianę można zaobserwować w odniesieniu do innych wskaźników finansowych: inwestycji (-13 %), zwrotu z inwestycji (-80 %) oraz przepływu środków pieniężnych (-52 %).
- (138) Ze wskaźników szkody wynika zatem, że przemysł Unii poniósł w OD istotną szkodę, ponieważ obniżył ceny sprzedaży pomimo rosnących kosztów produkcji, co doprowadziło do załamania się jego rentowności, a to z kolei miało negatywny wpływ na inwestycje, zwrot z inwestycji i przepływy środków pieniężnych.
- (139) W związku z powyższym Komisja stwierdziła na tym etapie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

- (140) Zgodnie z art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby wszelkie szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z państw trzecich, spadek konsumpcji, wyniki wywozu przemysłu Unii, wzrost kosztów surowców oraz konkurencyjne praktyki cenowe przemysłu Unii.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (141) Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o ponad 50 % w okresie badanym, a jego udział w rynku prawie się podwoił. Ten wzrost udziału w rynku odbył się ze szkodą dla przywozu z państw trzecich. Tani przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wywierał jednak presję cenową na przemysł Unii. Ceny przywozu z Indii i Indonezji były w okresie badanym o 5–19 % niższe od cen przemysłu Unii. Ze względu na te ceny przywozu producenci unijni nie tylko nie byli w stanie ująć w swoich cenach wzrostu kosztów surowców, ale byli wręcz zmuszeni obniżyć swoje ceny sprzedaży, aby utrzymać udział w rynku.
- (142) W rezultacie rentowność producentów unijnych, która w 2017 r. znajdowała się na stosunkowo wysokim poziomie, spadła w OD niemal do zera, co miało dalszy niekorzystny wpływ na wszystkie wskaźniki finansowe omawianych przedsiębiorstw.
- (143) Istnieje zatem silny związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z państw trzecich

- (144) Wielkość i ceny przywozu z pozostałych państw trzecich kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Państwo		2017	2018	2019	OD
Tajwan	Wielkość sprzedaży (w tonach)	199 553	223 110	185 618	165 540
	<i>Indeks</i>	100	112	93	83
	Udział w rynku	5,2 %	6,0 %	5,4 %	5,2 %
	<i>Indeks</i>	100	116	105	100
	Średnia cena (EUR/t)	1 668	1 749	1 684	1 655
	<i>Indeks</i>	100	105	101	99
Republika Korei	Wielkość sprzedaży (w tonach)	147 696	165 812	160 947	164 882
	<i>Indeks</i>	100	112	109	112
	Udział w rynku	3,8 %	4,5 %	4,7 %	5,1 %
	<i>Indeks</i>	100	117	123	135
	Średnia cena (EUR/t)	1 859	1 944	1 860	1 853
	<i>Indeks</i>	100	105	100	100
Republika Południowej Afryki	Wielkość sprzedaży (w tonach)	98 063	88 913	94 567	81 537
	<i>Indeks</i>	100	91	96	83
	Udział w rynku	2,5 %	2,4 %	2,7 %	2,5 %
	<i>Indeks</i>	100	94	108	100
	Średnia cena (EUR/t)	2 004	2 013	1 831	1 785
	<i>Indeks</i>	100	100	91	89
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	563 637	372 858	293 052	266 255
	<i>Indeks</i>	100	66	52	47
	Udział w rynku	14,6 %	10,0 %	8,5 %	8,3 %
	<i>Indeks</i>	100	69	58	57
	Średnia cena (EUR/t)	2 051	2 345	2 319	2 407
	<i>Indeks</i>	100	114	113	117
Ogółem ze wszystkich państw trzecich z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość sprzedaży (w tonach)	1 008 949	850 693	734 184	678 213
	<i>Indeks</i>	100	84	73	67
	Udział w rynku	26,1 %	22,9 %	21,3 %	21,1 %
	<i>Indeks</i>	100	88	82	81
	Średnia cena (EUR/t)	1 942	2 076	1 995	2 014
	<i>Indeks</i>	100	107	103	104

Źródło: Eurostat.

(145) W okresie badanym przywóz z państw trzecich zmniejszył się znacznie pod względem wielkości bezwzględnej (o 33 %) i udziału w rynku (z 26 % w 2017 r. do 21 % w OD).

- (146) Jeśli chodzi o poszczególne kraje, w okresie badanym wzrósł jedynie przywóz z Korei, co spowodowało nieznaczny wzrost udziału w rynku. Jednakże ten bezwzględny wzrost udziału w rynku w okresie badanym był marginalny (z 4,7 % do 5,1 %). Choć ceny przywozu z Korei są niższe od cen w państwach, których dotyczy postępowanie, prawdopodobnie wpływają na nie ceny transferowe, wynikające ze stosunków między koreańskim producentem stali nierdzewnej Samsung STS a unijnym podmiotem Otelinox w Rumunii zajmującym się walcowaniem na zimno. Nie można wyciągnąć wniosków co do tego, czy przywóz ten podcina również ceny przemysłu Unii, również ze względu na brak informacji na temat asortymentu produktów w ramach tego przywozu.
- (147) Jak określono w motywie 121 powyżej, przywóz z Tajwanu jest obecnie objęty cłem antydumpingowym w wysokości 6,8 % ⁽¹⁰⁾. Obecnie trwa przegląd wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu pochodzącego z ChRL i Tajwanu ⁽¹¹⁾.
- (148) Przywóz z ChRL był bardzo niski w całym okresie badanym. Przywóz z Tajwanu wykazał wzrost o 12 % w latach 2017–2018, ale od 2018 r. do OD spadł o 26 %, utrzymując udział w rynku na poziomie około 5 % w okresie badanym. Średnia cena przywozu z Tajwanu była niższa od średnich cen przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Ponieważ producenci z Tajwanu nie odpowiedzieli na próby nawiązania współpracy ze strony Komisji w ramach przeglądu wygaśnięcia, Komisja nie dysponowała żadnymi dalszymi szczegółowymi informacjami na temat tajwańskich cen importowych. Nie można zatem wykluczyć, że przywóz ten spowodował dodatkową szkodę dla przemysłu Unii. Nawet jeśli przywóz z Tajwanu przyczynił się do wyrządzenia szkody przemysłowi Unii, przywóz z Tajwanu spadł jednak w okresie badanym o 17 %, a zatem nie mógł być przyczyną nasilenia niekorzystnych tendencji stwierdzonego w analizie szkody.
- (149) W związku z tym Komisja wstępnie stwierdziła, że przywóz z innych państw nie osłabia związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji a istotną szkodą poniesioną przez producentów unijnych.

5.2.2. Spadek konsumpcji

- (150) Znaczny spadek konsumpcji w okresie badanym miał negatywny wpływ na niektóre wskaźniki szkody, zwłaszcza na wielkość sprzedaży i produkcji. Jak jednak wyjaśniono w motywie 134, przemysł Unii poniósł szkodę raczej w zakresie cen niż wielkości. Pomimo kurczenia się rynku producenci unijni zdołali nieznacznie zwiększyć swój udział w rynku dzięki ostrej konkurencji cenowej z przywozem towarów po nieuczciwych cenach dumpingowych, co spowodowało pogorszenie rentowności i wskaźników finansowych przemysłu Unii, takich jak rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji.
- (151) W związku z tym Komisja tymczasowo stwierdziła, że spadek konsumpcji nie osłabił związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.3. Wyniki wywozu przemysłu Unii

- (152) Wielkość i ceny wywozu przemysłu Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 12

	2017	2018	2019	OD
Wielkość wywozu (tony)	450 587	450 687	410 840	374 378
Indeks	100	100	91	83

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10). Na jedno przedsiębiorstwo, Cia Far Industrial Factory Co., Ltd, nałożono cło antydumpingowe w wysokości 0 %.

⁽¹¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. C 280 z 25.8.2020, s. 6).

Średnia cena (EUR/t)	2 369	2 524	2 428	2 394
Indeks	100	107	102	101

Źródło: Producenci unijni objęci próbą, Eurofer.

- (153) Sprzedaż eksportowa producentów unijnych spadła o 17 % w okresie badanym, głównie z powodu środków wprowadzonych przez Stany Zjednoczone w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem oraz zwiększonej konkurencji na rynkach trzecich ze strony sprzedaży z Chin oraz sprzedaży z państw, których dotyczy postępowanie. W porównaniu z całkowitą wielkością sprzedaży unijnej wielkość wywozu była jednak ograniczona, stanowiąc około 13 % całkowitej wielkości sprzedaży Unii, a średnia cena sprzedaży eksportowej była w okresie badanym stale wyższa od cen na rynku unijnym.
- (154) Na tej podstawie Komisja tymczasowo stwierdziła, że wpływ wyników wywozu przemysłu Unii na poniesioną szkodę był nieznaczny, o ile w ogóle miał miejsce.

5.2.4. Wpływ cen surowca

- (155) Importerzy niepowiązani wskazali na rosnące koszty surowców (niklu, żelazochromu) jako na przyczynę szkodliwej sytuacji przemysłu Unii.
- (156) Wzrost cen surowców sam w sobie nie jest źródłem szkody, ponieważ zazwyczaj przekłada się on na wzrost cen sprzedaży. Spadek rentowności producentów unijnych i wszystkich wskaźników finansowych ich dotyczących jest jednak czymś więcej niż tylko odzwierciedleniem rosnących kosztów produkcji. Przywóz po niskich cenach spowodował tłumienie cen na rynku unijnym i nie tylko nie pozwolił producentom unijnym na podniesienie cen w celu pokrycia wzrostu kosztów, ale wręcz zmusił ich do obniżenia cen w celu uniknięcia nadciągającej utraty udziału w rynku. Spowodowało to gwałtowny spadek wskaźników rentowności, które w okresie objętym dochodzeniem spadły do progu rentowności.
- (157) Na tej podstawie Komisja tymczasowo stwierdza, że wzrost cen niektórych surowców sam w sobie nie spowodował szkody dla przemysłu Unii.

5.2.5. Praktyki cenowe producentów unijnych

- (158) Jeden z importerów niepowiązanych twierdził, że wewnętrzna konkurencja i praktyki cenowe producentów unijnych pogorszyły jego sytuację finansową.
- (159) W toku dochodzenia nie potwierdzono jednak tego stwierdzenia. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, stale sprzedawano po cenach podcinających ceny przemysłu Unii, a zatem główną przyczyną, dla której producenci unijni nie są w stanie podnieść cen i pokryć rosnących kosztów, jest presja cenowa ze strony przywozu towarów po cenach dumpingowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (160) Ustalono, że zachodzi związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Indii i Indonezji z jednej strony a szkodą poniesioną przez przemysł Unii z drugiej strony. Wzrost wielkości przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, zbiegł się w czasie z pogorszeniem wyników w Unii w okresie badanym. Przemysł Unii nie miał innej możliwości, jak tylko dostosować się do poziomu cen wyznaczonego przez przywóz towarów po cenach dumpingowych, aby uniknąć utraty udziału w rynku. Doprowadziło to do sytuacji, w której przemysł Unii osiągnął niemożliwy do utrzymania poziom zysku.
- (161) Komisja stwierdziła, że inne czynniki, które mogły mieć wpływ na sytuację przemysłu Unii, obejmują: przywóz z państw trzecich, spadek konsumpcji, wyniki wywozu przemysłu Unii, wpływ cen surowców oraz konkurencyjne praktyki cenowe producentów unijnych.

- (162) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych. Wpływ przywozu z państw trzecich, spadku konsumpcji, wyników wywozu przemysłu Unii, wpływu cen surowców oraz praktyk cenowych producentów unijnych na negatywne zmiany dotyczące przemysłu Unii, w szczególności pod względem rentowności i wskaźników finansowych, był jedynie ograniczony.
- (163) W związku z powyższymi ustaleniami Komisja ustaliła tymczasowo, że zachodzi związek przyczynowy między szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Przywóz towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, miał znaczny i decydujący wpływ na istotną szkodę poniesioną przez przemysł Unii. Inne czynniki nie osłabiły tego związku przyczynowego ani indywidualnie, ani łącznie,

6. POZIOM ŚRODKÓW

- (164) W celu określenia poziomu środków Komisja zbadała, czy cło niższe od marginesu dumpingu będzie wystarczające do usunięcia szkody dla przemysłu Unii spowodowanej przywozem towarów po cenach dumpingowych.

6.1. Margines zaniżania cen

- (165) W pierwszej kolejności Komisja ustaliła kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii w przypadku braku zakłóceń na podstawie art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku szkoda zostałaby usunięta, gdyby przemysł Unii był w stanie pokryć swoje koszty produkcji, w tym koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych i protokołów do tych umów, których Unia jest stroną, a także konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy („MOP”) wymienionych w załączniku Ia, oraz był w stanie uzyskać rozsądny zysk („zysk docelowy”).
- (166) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu zysku docelowego Komisja wzięła pod uwagę następujące czynniki: poziom zyskowności przed wzrostem przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, poziom zyskowności potrzebny do pokrycia pełnych kosztów i inwestycji, działalności badawczo-rozwojowej i innowacji oraz poziom zyskowności spodziewany w normalnych warunkach konkurencji. Taka marża zysku nie powinna być niższa niż 6 %.
- (167) Skarżący twierdził, że uzasadniony zysk docelowy powinien wynosić 8,7 %, czyli poziom zastosowany w poprzednim dochodzeniu w sprawie przywozu tego samego produktu z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu ⁽¹²⁾.
- (168) Zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego Komisja oceniła argument trzech producentów unijnych objętych próbą dotyczący planowanych inwestycji, których nie zrealizowano w okresie badanym. Na podstawie otrzymanych dowodów w postaci dokumentów, które można uzgodnić z systemem rachunkowości przedsiębiorstw, Komisja wstępnie zaakceptowała te twierdzenia i dodała odpowiadające kwoty do zysku tych producentów unijnych. Ostateczne docelowe marże zysku mieściły się zatem w przedziale od 8,82 % do 9,12 %.
- (169) Na koniec, zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego, Komisja oceniła przyszłe koszty wynikające z wielostronnych umów środowiskowych, których stroną jest Unia, oraz protokołów do nich, które to koszty poniesie przemysł Unii w okresie stosowania środka na podstawie art. 11 ust. 2. Na podstawie przedłożonych informacji popartych narzędziami sprawozdawczymi i prognozami przedsiębiorstw Komisja ustaliła, że oprócz rzeczywistych kosztów zapewnienia zgodności ze wspomnianymi konwencjami w okresie objętym dochodzeniem wysokość kosztów wyniosła od 14,53 EUR/t do 28,90 EUR/t. Różnicę tę dodano do ceny niewyrządzającej szkody.
- (170) Na tej podstawie Komisja obliczyła niewyrządzającą szkody cenę produktu podobnego dla przemysłu unijnego, dodając wyżej wspomnianą docelową marżę zysku do kosztów produkcji producentów unijnych objętych próbą w okresie objętym dochodzeniem, a następnie dodając dostosowania przewidziane w art. 7 ust. 2d dla poszczególnych rodzajów produktu.

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1429 z dnia 26 sierpnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajwanu (Dz.U. L 224 z 27.8.2015, s. 10).

- (171) Komisja ustaliła następnie poziom usuwający szkodę poprzez porównanie średniej ważonej ceny eksportowej – z rozróżnieniem na rodzaje produktu – objętych próbą producentów eksportujących w państwach, których dotyczy postępowanie, ustalonej na potrzeby obliczeń podjęcia cenowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na wolnym rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (172) Z uwagi na wysoki poziom współpracy w przypadku Indii i Indonezji (odpowiednio 100 % i ponad 90 %) pozostały margines zaniżania cen dla państw, których dotyczy postępowanie, ustalono na poziomie najwyższego indywidualnego marginesu zaniżania cen indyjskiego lub indonezyjskiego producenta eksportującego, tj. odpowiednio 34,6 % i 32,3 %.
- (173) Wynik tych obliczeń przedstawiono w poniższej tabeli.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines zaniżania cen
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,6 %	23,2 %
	Chromeni Steels Private Limited	36,9 %	34,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	36,9 %	34,6 %
Indonezja	IRNC	19,9 %	32,3 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	31,8 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %	32,3 %

6.2. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

- (174) Jak wyjaśniono w zawiadomieniu o wszczęciu, skarżący przedstawił Komisji wystarczające dowody na występowanie zakłóceń handlu surowcami w Indiach i Indonezji w odniesieniu do produktu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym, zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego, w toku dochodzenia zbadano zarzut dotyczący zakłóceń w celu sprawdzenia, czy – w stosownych przypadkach – do usunięcia szkody wystarczy cło niższe od marginesu dumpingu.
- (175) Istnienie zniekształceń dotyczących surowców zarówno w Indiach, jak i w Indonezji potwierdzono na podstawie informacji udzielonych przez, odpowiednio, rząd Indii i rząd Indonezji w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu podczas zdalnej kontroli krzyżowej.
- (176) Ponieważ margines zaniżania cen obliczony dla indyjskiego producenta eksportującego Chromeni był niższy niż margines dumpingu, Komisja zbadała, czy występowały zakłócenia handlu surowcami w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 7 ust. 2a rozporządzenia podstawowego. W ramach dochodzenia ustalono, że przedsiębiorstwo Chromeni nie wykorzystywało surowca, którego dotyczyło zakłócenie. Dlatego też nie była wymagana dalsza analiza dotycząca zastosowania art. 7 ust. 2a i 2b rozporządzenia podstawowego. Poziom cła dotyczący Chromeni zostanie zatem ustalony na podstawie art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (177) Ponadto jeżeli chodzi o Indie, w przypadku Grupy Jindal margines odpowiedni do usunięcia szkody jest wyższy niż margines dumpingu i dlatego nie przeprowadza się dalszego badania zgodnie z art. 7 ust. 2a.
- (178) Jeżeli chodzi o Indonezję, ponieważ marginesy odpowiednie do usunięcia szkody są wyższe niż marginesy dumpingu, Komisja uznała, że na tym etapie zajęcie się tym aspektem nie było konieczne.

6.3. Wniosek

- (179) W następstwie powyższej oceny Komisja stwierdziła, że właściwe jest określenie kwoty ceł tymczasowych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym wysokości tymczasowego cła antydumpingowego powinny zostać ustalone w sposób przedstawiony poniżej:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,6 %
	Chromeni Steels Private Limited	34,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,6 %
Indonezja	IRNC	19,9 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

7. INTERES UNII

- (180) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy można jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku wyraźnie nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie dumpingu wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (181) Przemysł Unii obejmuje 13 producentów zlokalizowanych w szeregu państw członkowskich i zatrudnia bezpośrednio 13 660 pracowników w związku z produktem objętym dochodzeniem. Żaden z producentów unijnych nie sprzeciwił się wszczęciu dochodzenia. Jak wykazano powyżej w sekcji 4, na podstawie analizy wskaźników szkody stwierdzono, że pogorszenie sytuacji dotknęło cały przemysł Unii, który doświadczył ponadto negatywnych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (182) Oczekuje się, że nałożenie tymczasowych ceł antydumpingowych przywróci uczciwe warunki transakcji na rynku unijnym, dzięki czemu nastąpi koniec tłumienia cen, a przemysł Unii będzie w stanie pokryć rosnące koszty produkcji oraz poprawić swoją sytuację finansową pomimo spadku sprzedaży spowodowanego kurczeniem się rynkiem. Pozwoliłoby to przemysłowi unijnemu na zwiększenie rentowności do poziomów uznawanych za niezbędne w tym kapitałochłonnym przemyśle. Przemysł Unii poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych z krajów, których dotyczy postępowanie. Należy przypomnieć, że szereg kluczowych wskaźników szkody wskazywało w okresie badanym na tendencję spadkową. W szczególności widoczny był znaczny niekorzystny wpływ na wskaźniki dotyczące wyników finansowych producentów unijnych. Ważne jest zatem, aby przywrócić ceny do poziomu cen niedumpingowych lub przynajmniej niepowodujących szkody, aby wszyscy producenci mogli prowadzić działalność na rynku unijnym w sprawiedliwych warunkach wymiany handlowej.
- (183) W związku z powyższym stwierdza się wstępnie, że nałożenie ceł antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu Unii, ponieważ umożliwiłoby mu uporanie się z wykrytymi skutkami dumpingu wyrządzającego szkodę.

7.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (184) Trzy strony ujawniły się jako importerzy niepowiązani. Jednakże tylko dwie z nich odpowiedziały na odpowiedni kwestionariusz i współpracowały w toku postępowania.
- (185) Następnie skarżący stwierdził, że jedna z dwóch wyżej wymienionych stron nie powinna być uznana za importera niepowiązanego, ponieważ pełni rolę przedstawiciela niektórych producentów eksportujących produktu objętego dochodzeniem.
- (186) W tym względzie Komisja ustaliła, że przedmiotowe przedsiębiorstwo faktycznie częściowo działało w charakterze przedstawiciela Grupy Jindal. Uczestniczyło ono jednak również w regularnych zakupach przywożonego produktu objętego dochodzeniem, który następnie odsprzedawało klientom w Unii. W związku z tym argument przedstawiony przez Eurofer został tymczasowo odrzucony.

- (187) Obaj współpracujący importerzy wskazali na potencjalne negatywne skutki wprowadzenia środków antidumpingowych, takie jak brak zaopatrzenia, gorsza jakość usług, wzrost cen i gorsza jakość materiału, które to skutki ich zdaniem wynikałyby z ograniczonej konkurencji na rynku unijnym.
- (188) Ponadto jeden z importerów twierdził, że produkty Jindal charakteryzują się najwyższą jakością, której producenci unijni nie mogą zastąpić ani jej dorównać.
- (189) Niezależnie od ewentualnego wprowadzenia środków antidumpingowych Komisja tymczasowo stwierdziła, że w Unii utrzyma się dobry poziom konkurencji, ponieważ istnieje 13 producentów unijnych produktu objętego dochodzeniem, z których niektórzy nie biorą udziału w skardze. Ponadto przywóz z państw trzecich nadal stanowi ponad 20 % rynku. Dlatego też wskazane przez importerów potencjalne negatywne skutki prawdopodobnie nie wystąpią.
- (190) Środki antidumpingowe nie mają na celu zamknięcia rynku unijnego dla państw, których dotyczy postępowanie, lecz mają na celu podniesienie cen do sprawiedliwego poziomu. Oczekuje się zatem, że dostęp do produktów rzekomo wyższej jakości zostanie zachowany.
- (191) Środki pozwoliłyby również importerom na przeniesienie cen na klientów, a zatem oczekuje się, że nie wpłyną negatywnie na rentowność importerów. Nie oczekuje się zmniejszenia asortymentu produktów i jakości usług – wręcz przeciwnie, ochrona przed przywozem towarów po cenach dumpingowych umożliwia przemysłowi Unii dokonywanie nowych inwestycji i poprawę jakości.
- (192) Importerzy twierdzili również, że środki antidumpingowe będą nadmiernie chronić producentów unijnych, ponieważ produkt objęty dochodzeniem jest już objęty środkami ochronnymi.
- (193) Środki ochronne dotyczące stali ⁽¹³⁾ są jednak tymczasowe i zapewniają inny rodzaj ochrony niż środki antidumpingowe, które mają na celu zwalczanie nieuczciwych praktyk cenowych. Z tymczasowych ustaleń Komisji wynika, że główną przyczyną szkody wyrządzonej przemysłowi Unii nie jest znaczny wzrost wielkości przywozu, lecz wynikające z niego podcięcie cenowe, co powoduje tłumienie cen na rynku unijnym.
- (194) Jedyne użytkownik, który udzielił odpowiedzi w ramach postępowania, nie zgłosił uwag na temat interesu Unii. Przedsiębiorstwo to miało jedynie zastrzeżenia dotyczące zakresu produktu objętego środkami, jak opisano w sekcji 2 powyżej.
- (195) Na etapie tymczasowym Komisja stwierdziła zatem, że skutki możliwego nałożenia ceł dla importerów i użytkowników nie przeważają nad pozytywnymi skutkami środków dla przemysłu Unii.

7.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (196) W związku z powyższym Komisja tymczasowo uznała, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu produktu objętego dochodzeniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, nie leży w interesie Unii.

8. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (197) Biorąc pod uwagę wnioski Komisji dotyczące dumpingu, wynikającej z niego szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić środki tymczasowe w odniesieniu do przywozu pochodzących z Indii i Indonezji wyrobów walcowanych płaskich ze stali nierdzewnej, niepoddanych innej obróbce niż walcowanie na zimno, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (198) W odniesieniu do przywozu płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji należy wprowadzić tymczasowe środki antidumpingowe zgodnie z zasadą niższego cła określoną w art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja porównała marginesy szkody z marginesami dumpingu (motyw 173 powyżej). Stawkę ceł ustalono na poziomie marginesu dumpingu albo marginesu szkody, zależnie od tego, który z nich jest niższy.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/159 z dnia 31 stycznia 2019 r. nakładające ostateczne środki ochronne w odniesieniu do przywozu niektórych wyrobów ze stali (Dz.U. L 31 z 1.2.2019, s. 27).

- (199) W związku z powyższym stawki tymczasowego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Indie	Jindal Stainless Limited i Jindal Stainless Hisar Limited	13,6 %
	Chromeni Steels Private Limited	34,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,6 %
Indonezja	IRNC	19,9 %
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	20,2 %

- (200) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie tymczasowych ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Powyższe stawki należności celnej mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem, wytworzone przez dowolne inne przedsiębiorstwo, które nie zostało konkretnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła antydumpingowego.
- (201) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku zmiany jego nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji. ⁽¹⁴⁾ Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeżeli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie rozporządzenie w sprawie zmiany nazwy.
- (202) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.
- (203) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z dużą różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty cłem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (204) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (205) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.

⁽¹⁴⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

9. REJESTRACJA

- (206) Jak wspomniano w motywie 3, Komisja poddała rejestracji przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji. Rejestracja miała miejsce w celu ewentualnego pobrania ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (207) W świetle ustaleń dokonanych na etapie tymczasowym należy zaprzestać rejestracji przywozu.
- (208) Na obecnym etapie postępowania nie podjęto decyzji o ewentualnym wprowadzeniu środków antydumpingowych z mocą wsteczną. Decyzja taka zostanie podjęta na etapie ostatecznym.

10. INFORMACJE NA ETAPIE TYMCZASOWYM

- (209) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego Komisja poinformowała zainteresowane strony o planowanym nałożeniu ceł tymczasowych. Informacje te zostały również udostępnione ogółowi społeczeństwa za pośrednictwem strony internetowej DG ds. Handlu. Zainteresowane strony miały trzy dni robocze na przedstawienie uwag dotyczących dokładności obliczeń, które zostały im ujawnione.
- (210) Rząd Indii, jeden producent eksportujący w Indiach i dwóch producentów eksportujących w Indonezji przedstawili uwagi. Komisja uwzględniła uwagi, które dotyczyły błędów pisarskich, i w stosownych przypadkach odpowiednio skorygowała marginesy.

11. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- (211) W interesie dobrej administracji Komisja zwróci się do zainteresowanych stron z prośbą o przedłożenie pisemnych uwag lub o złożenie wniosku o przesłuchanie przez Komisję lub przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu w określonym terminie.
- (212) Ustalenia dotyczące nałożenia ceł tymczasowych obowiązują tymczasowo i mogą ulec zmianie na ostatecznym etapie dochodzenia,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Tymczasowe cło antydumpingowe nakłada się na przywóz płaskich wyrobów walcowanych ze stali nierdzewnej, nieobrobionych więcej niż walcowane na zimno, obecnie objętych kodami CN 7219 31 00, 7219 32 10, 7219 32 90, 7219 33 10, 7219 33 90, 7219 34 10, 7219 34 90, 7219 35 10, 7219 35 90, 7219 90 20, 7219 90 80, 7220 20 21, 7220 20 29, 7220 20 41, 7220 20 49, 7220 20 81, 7220 20 89, 7220 90 20 i 7220 90 80 i pochodzących z Indii lub Indonezji.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Jindal Stainless Limited	13,6 %	C654
	Jindal Stainless Hisar Limited	13,6 %	C655
	Chromeni Steels Private Limited	34,6 %	C656
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa indyjskie	34,6 %	C999
Indonezja	IRNC	19,9 %	C657
	Jindal Stainless Indonesia	20,2 %	C658
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa indonezyjskie	20,2 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, zawierającej oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w (państwo, którego dotyczy postępowanie). Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
4. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.
5. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zainteresowane strony przedkładają Komisji uwagi na piśmie dotyczące niniejszego rozporządzenia w ciągu 15 dni kalendarzowych od daty jego wejścia w życie.
2. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed Komisją czynią to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Zainteresowane strony pragnące wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu powinny uczynić to w ciągu 5 dni kalendarzowych od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski złożone poza tym terminem i może, w stosownych przypadkach, podjąć decyzję w sprawie przyjęcia takich wniosków.

Artykuł 3

1. Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestanie rejestracji przywozu ustanowionej zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/370 z dnia 1 marca 2021 r.
2. Dane zebrane na temat produktów, które dopuszczono do konsumpcji w UE nie później niż 90 dni przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, są przechowywane do czasu wejścia w życie ewentualnych środków ostatecznych lub zakończenia niniejszego postępowania.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 maja 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca